

Τόπος Λατρείας: Εβραϊκή συναγωγή Βόλου 19/10/2018

Παρασκευή βράδυ μετά τις εννιά πήγαμε στην Εβραϊκή συναγωγή του νομού Βόλου. Αφού χτυπήσαμε το κουδούνι της εξώπορτας, ένας κύριος μας άνοιξε και μας συνόδευσε μέσα σε ένα μεγάλο χώρο δίπλα από τον χώρο της λειτουργίας. Εκεί λάμβαναν χώρα τα γεύματα έπειτα από την λειτουργία. Κοίταξα γύρω μου τον χώρο. Οι τοίχοι διακοσμούνταν από κάποιες κορνίζες με παλιές φωτογραφίες κυρίως από τον χώρο της συναγωγής πριν και κατά την καταστροφή της απο τον πόλεμο. Επίσης είχαν και ένα μεγάλο poster απο τον ραβίνο που βοήθησε στην αναδόμηση του κτιρίου.

Έπειτα από λίγα λεπτά κατέφθασε ο ραβίνος και αφού χαιρέτησε όλους τους καλεσμένους έκατσε στην πολυθρόνα δίπλα μας. Αρχίσαμε να συζητάμε μαζί του και αφού του κάναμε κάποιες ερωτήσεις, μας μίλησε και ο ίδιος για την συναγωγή. Τον ρωτήσαμε εκείνος απο που κατάγεται και μας είπε από τον Βόλο. Επίσης, στο τηλέφωνο μας είπε ότι υπάρχει περίπτωση να μην γίνει η λειτουργία, οπότε τον ρωτήσαμε γιατί υπάρχει αυτή η περίπτωση. Ο ραβίνος μας είπε ότι για να γίνει η λειτουργία πρέπει να υπάρχουν δέκα άντρες στον χώρο. Η δική μου ερώτηση ήταν αν όλοι όσοι έρχονταν στην συναγωγή γνώριζαν εβραϊκά. Η απάντηση του ήταν: “ελάχιστοι”. Στον χώρο κατεύθαναν συνεχώς άνθρωποι οι οποίοι μας χαιρετούσαν με ένα χαμόγελο και λίγοι από αυτούς μας ρώτησαν απο που ερχόμαστε.

Αφού εν τέλει συμπληρώθηκε ο ελάχιστος αριθμός ανδρών κατευθυνθήκαμε στον κύριο χώρο της συναγωγής. Ο ραβίνος μας επέτρεψε να τραβήξουμε κάποιες φωτογραφίες. Ο χώρος ήταν μεσαίας έκτασης. Διέθετε ένα ψηλό βάθρο όπου εκεί στεκόταν ο ραβίνος. Υπήρχαν αρκετοί πολυέλαιοι στον χώρο καθώς και αρκετοί επτάφωτοι λυχνίες. Επίσης ο χώρος κοσμούταν απο το άστρο του Δαβίδ. Αφού είδαμε τον χώρο, χωριστήκαμε σε άνδρες και γυναίκες και έτσι καθίσαμε στις αντίστοιχες θέσεις. Μας πρόσφεραν το βιβλίο όπου μέσα είχε τους ψαλμούς και στα εβραϊκά αλλά και μεταφρασμένο στα ελληνικά και έτσι άρχισε η λειτουργία. Εκτός από τα κορίτσια της σχολής στο χώρο μαζί με εμάς παρευρέθηκαν μόνο δύο κυρίες ακόμα. Οι υπόλοιπες κυρίες έμειναν στο δίπλα κτίριο.

Ο ραβίνος ξεκίνησε την λειτουργία με ψαλμούς στα εβραϊκά και σε κάποιες από αυτές έψελναν και κάποιοι άντρες μαζί του. Όλοι μας είχαμε στραμμένο το βλέμμα μας στο μπροστινό μέρος του κτιρίου, το ίδιο και ο ραβίνος. Η λειτουργία δεν κράτησε πολύ, περίπου σαράντα πέντε λεπτά. Στο τέλος αυτής όλοι ευχηθήκαμε “shabbat shalom” μεταξύ μας δίνοντας τα χέρια ο ένας στον άλλον.

Βγαίνοντας απο την λειτουργία ο ραβίνος μας προσκάλεσε να φάμε μαζί τους. Καθίσαμε δίπλα του και δίπλα και σε άλλα μέλη της κοινότητας. αφού ευλόγησε το κρασί και έκοψε το ψωμί, τα φαγητά σερβιρίστηκαν. Δεν έλειπε τίποτα από το τραπέζι. Τα υπόλοιπα άτομα του τραπέζιού ήταν αρκετά ευδιάθετοι. Μάλιστα μαζί μας στο τραπέζι έκατσε και μια ορθόδοξη χριστιανή, γυναίκα ενός εβραίου της κοινότητας. Η ίδια μας είπε πως έρχεται σχεδόν κάθε Παρασκευή στην συναγωγή. Όλοι έλεγαν από μια ιστορία. Εγω προσωπικά δεν ένιωσα ούτε μια στιγμή αμήχανα ανάμεσα τους. Στο τέλος μας είπαν ότι μπορούμε να ερχόμαστε όποτε θελήσουμε. Τους ευχαριστήσαμε όλους και φύγαμε.

Δεν περίμενα ότι θα ήταν έτσι η ατμόσφαιρα στην συναγωγή. Είχα την εντύπωση πως θα είναι πιο αυστηροί αλλά αν μη τι άλλο ήταν αρκετά φιλόξενοι και θερμοί και καθόλου αδιάκριτοι. Ο χώρος ήταν βολικός για όλους. Η λειτουργία δεν μου φάνηκε αρκετά διαφορετική από την λειτουργία της ορθόδοξης εκκλησίας όσον αφορά την διαδικασία. Ήταν μια αρκετά καλή πρωτόγνωρη εμπειρία.

